

Der er ikke mere paa Dagsordenen.
Næste Møde holdes Fredag den 11. November Kl. 2 $\frac{1}{2}$ med følgende Dagsorden:

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke i de sønderjydske Landsdele.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Udvidelse til de sønderjydske Landsdele af Lovgivningen om Fæstevirksomhedens Ordning.

Mødet hævet Kl. 1⁴⁰.

13de Møde.

Fredag den 11. November Kl. 2 $\frac{1}{2}$.

Formanden: Rigsdagens Formænd har i Gaar i Henhold til Vedtagelse i Præsidiets sendt et Telegram til Washington-Konferencen, der i Oversættelse lyder:

„Den danske Rigsdag beder den høje Konference modtage en Hilsen med oprigtige Ønsker om et for alle Verdens Folk lykkeligt Udfald af Konferencens Arbejde for Indskrænkning af de militære Rustninger og for Fremme af Fred og Forstaaelse mellem Nationerne.

Pedersen-Nyskov. Bülow.“

Ved Skrivelse af 9. ds. meddeler Finansministeren, at han i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3103).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Karberg: Da den danske Næringslovgivning ved Lov af 28. Juni 1920 indførtes i de sønderjydske Landsdele, var Lovgivningen om Beværtning og Gæstgiveri undtaget, nærmest fordi de gældende Bestemmelser i begge Lande paa dette Omraade var ret forskellige, og fordi den kommunale Organisation, der er bestemmende for Haandhævelsen af den danske Beværterlovgivning, endnu ikke var udformet i de sønderjydske Landsdele. Denne Organisation er nu næsten gennemført, idet de smaa sønderjydske Kommuner fra 1. April 1922 alle vil være sammenlagt til Sognekommuner med de i danske Love hjemlede Rettigheder. Efter at Sognekommuner, Amter og Købstæder har haft Lejlighed til at udtale sig, maa det ogsaa anses for hensigtsmæssigt at ophæve den paa dette Omraade mellem det gamle Kongerige og Sønderjylland bestaaende Retsforskel, selv om den danske Lovgivning om Beværtning og Gæstgiveri staar overfor en Revision. Det er gjort gældende, at Hensynet til Sønderjylland paa en Maade har været Skyld i, at Revisionsforslaget om Beværterloven ikke kunde fremmes i dette høje Ting i sidste Samling. Hertil maa bemærkes, at det Lovforslag, der var forelagt i sidste Samling, ikke indeholdt nogen Bestemmelse om dets Gyldighed for Sønderjylland og heller ikke Overgangsbestemmelser, der tilsigtede at bringe den dér bestaaende Retstilstand i Overensstemmelse med dansk Lovgivning paa dette Omraade. Netop Bestræbelserne for at opnaa en ensartet Lovgivning medførte, at Sønderjyderne selv maatte høres, og dette maatte paa Grund af Sagens store Betydning og de Strids-spørgsmaal, der er opstaaet om Beværterlovgivningen som saadan, tage nogen Tid, saaledes at Materialet ikke naaede det nedsatte Landstingsudvalg før lige inden Samlingens Slutning.

Indenrigsministeren lovede da Udvalget ved Begyndelsen af denne Samling at forelægge Overgangsbestemmelser, der skulde tilvejebringe ensartede Regler for Sønderjylland og den øvrige Del af Landet. Naar disse Overgangsbestemmelser — og det er jo dem, der nu foreligger for det høje Ting — er vedtaget, vil dermed ogsaa den fremtidige danske Lovgivning om Beværtning og Gæstgiveri uden videre blive gældende Ret i Sønderjylland. Det kan neppe have nogen særlig Interesse her at udrede Forskellen mellem den danske og den tyske Lovgivning i saa Henseende. I Almindelig-